

Scherpenzeel, 23 februari 2016

Geachte lezer van dit document,

Hierbij wil ik graag reageren op het nieuwe wetsvoorstel, betreffende “meer ruimte voor nieuwe scholen”. Ik ben het niet eens met dit wetsvoorstel. In het wetsvoorstel wordt steeds gesproken over het creëren van “meer vrijheid”, wat heel positief lijkt, maar tegelijkertijd wel degelijk zeer vrijheidsbeperkend is voor christelijke gezinnen. Ik ben opgegroeid in Eemnes en heb op een reformatorische basisschool in Soest gezeten, de Daniëlschool. We hebben altijd veel voor christelijk onderwijs over gehad. Eerst reed er nog een busje die ons dagelijks naar school bracht. Later brachten mijn moeder en een andere moeder ons als leerlingen uit Eemnes, dagelijks naar school in Soest. Ook kinderen uit o.a. Baarn en Bunschoten gingen naar deze school. Mijn moeder was op allerlei andere manieren ook intensief bij “onze” school betrokken. Verder heb ik ook op deze school lesgegeven, net als op de Johannes Calvijnsschool te Amersfoort en de Petrus Dathenussschool te Hilversum. Onder andere deze drie reformatorische scholen, die mij na aan het hart liggen, zouden door het wetsvoorstel moeten wijken, om zo “meer vrijheid” te creëren voor nieuwe scholen. Zo treft dit mij niet alleen als mogelijk toekomstig ouder, maar ook als leerkracht diep. Het wetsvoorstel vind ik erg verontrustend en ik maak mij er ernstige zorgen over. Als reformatorisch gezin kun je zo niet meer je kind in je eigen omgeving op school doen. Dan wordt je verplicht om daarvoor naar een ander gebied te verhuizen of je kind naar een school te sturen, waar je principieel niet achter kunt staan.

Naar school gaan heeft grote invloed op leerlingen en de rest van hun leven, zoals er in een toelichting op het wetsvoorstel gesteld wordt. Daar ben ik het helemaal mee eens. Als ik kinderen krijg, zou ik hen daarom graag christelijk onderwijs willen bieden, met duidelijke normen en waarden. Ook ik zou, net als alle andere ouders van Nederland, graag een school kiezen dat bij mijn gezin zou passen. Maar als dit wetsvoorstel door zou gaan, zou ik in deze vrijheid beperkt worden en niet meer een school kunnen kiezen die bij ons aansluit. We hebben de Bijbel als fundament, voor onszelf als ouders en voor onze kinderen bij de opvoeding thuis en op school. Hoe kun je als ouder je kinderen naar een school sturen, waar theorieën (bijv. evolutie) verkondigd worden en activiteiten worden gedaan waar wij als ouders en kinderen vanuit ons geloof niet achter kunnen staan? Dit wordt zo een ernstige gewetenskwestie. Hier komt ook de vrijheid van godsdienstuiting en de vrijheid van meningsuiting in het geding. Dat vind ik een hele ernstige ontwikkeling. Op het moment dat er geen christelijk onderwijs meer in de omgeving gegeven kan worden, zou je als ouders overwegen je kind christelijk thuisonderwijs te gaan geven. Als leerkracht zou dat voor mij geen probleem zijn en het overwegen waard zijn, hoewel ik ervan overtuigd ben dat het les ontvangen in een schoolsituatie beter voor mijn kinderen zou zijn.

Op het moment dat kleine reformatorische scholen gesloten zouden worden, zou dat dus duidelijk keuzebeperkend zijn voor christelijke gezinnen en zou er in onze behoeften niet meer voorzien worden. Dat, terwijl in de toelichting op het wetsvoorstel juist wordt gesteld: *“het belangrijkste doel van het wetsvoorstel is een scholenveld dat aansluit bij de behoeften en keuzes van ouders en leerlingen.”* Theorie en praktijk zullen dan dus duidelijk in strijd zijn met elkaar.

De drie scholen, die ik in mijn inleiding noemde, zouden gesloten moeten worden bij invoering van het nieuwe wetsvoorstel. Dat raakt mij diep, omdat ik me erg met deze scholen verbonden voel. Ik heb op deze scholen iets gezien van een grote en positieve ouderbetrokkenheid en een groot verantwoordelijkheidsbesef. Onze reformatorische scholen staan voor duidelijke normen en waarden en een goede kwaliteit van onderwijs. De leerlingen leren in onze communities om hun ouders, leerkrachten en de overheid gehoorzaam te zijn. Ze leren het gezag en hun medemens te respecteren en goed met elkaar om te gaan, vanuit Bijbelse normen en waarden, die van oorsprong ook de basis van onze samenleving vormen. Natuurlijk hebben ook wij onze gebreken en onze kinderen hun gebreken, maar we doen onze uiterste best om onze kinderen op te voeden tot verantwoordelijke burgers, zodat ze een goede bijdrage aan de samenleving kunnen leveren. We weten en voelen onze verantwoordelijkheid en verwachten dat de overheid ons daarin steunt. We willen het gezag van de overheid respecteren en tot een oplossing komen waardoor onze kleine christelijke en reformatorische basisscholen kunnen blijven voortbestaan. We zouden ontzettend teleurgesteld in de overheid zijn als we door de invoering van dit vrijheidsbeperkende wetsvoorstel buitenboord gezet zouden worden, waarmee niet alleen onze vrijheid op onderwijs, maar ook onze vrijheid van godsdienst en meningsuiting in het geding komt.

Ik wil de overheid dringend vragen rekening te houden met de christelijke gezinnen die door dit wetsvoorstel ernstig getroffen zouden worden. We zouden dan in onze gezinnen, scholen en kerken diep getroffen worden. Gezinnen zouden moeten verhuizen, onze kerken zouden leegstromen, er zouden zich geen nieuwe jonge christelijke gezinnen meer vestigen omdat er geen christelijke scholen meer in de omgeving zijn. Dat, terwijl gezin, school en kerk tot op de dag van vandaag samen een nauwe community vormen, onder andere in Hilversum, Soest en Amersfoort. Dit treft onze gemeenschappen diep. De overheid stelt: *“vrijheid van onderwijs vereist dat er zoveel mogelijk gelijke kansen zijn om een school te starten die aansluit bij de belangstelling van leerlingen en hun ouders”*. Ik zou heel graag zien dat de *“vrijheid van onderwijs”* en *“gelijke kansen”* ook gegarandeerd blijven voor mensen van reformatorische richting en christelijke signatuur!

Met vriendelijke groet,

Nelleke Zoeten

Lid van de Gereformeerde Gemeente te Soest en invalleerkracht bij Educatis.